

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 12 MEI.

Volkstemming in Frankrijk.

De nieuwe Grondwet is door het fransche volk met zooveel ZEVEN MILLIOENEN tegen EEN EN HALF MILLIOEN stemmen aanvaard geworden.

Van heden af treedt de fransche natie derhalve in genot van de vrije instellingen, sinds twintig jaren door haar gevraagd, en die uitgelokt zijn geworden door het adres der *honderd-zestien* leden van de midden-linkerzij der wetgevende Kamer, krachtig ondersteund door den minister Olivier.

Zeer opmerkelijk is het, dat juist diegenen, welke het meest geschreven en gesproken hadden om die vrijheden te verkrijgen, nu het hardnekkigst tegen de nieuwe vrije Grondwet hebben gestemd, en van de beslissing op het plebisit, een vraagstuk van Keizerrijk of Republiek pogden te maken; nog opmerkelijker dat de oude partijen der Legitimisten en Orleanisten zich in dien strik hebben laten vangen en dapper medegestemd hebben tegen de nieuwe Grondwet, of eigenlijk tegen den Keizer, met de republikenen en de socialisten.

Zeer beduidend is insgelijks de stemming der legertroepen in Parijs zelf, waarvan een groot deel het *neen* hebben uitgebracht.

Het is door die tegenstrijdige gedachten, dat veel oningewijden vroegen, en nu nog vragen: « Wat beteekende eigenlijk dan toch het plebisit? »

Volgens de gematigde liberalen, en volgens het linkercentrum, dat eindelijk ook was toegetreden tot het plebisit, en beloofde ja te stemmen, was de beteekenis van het ja: « Leve het constitutionele regeeringsstelsel! »

De beteekenis van hetzelfde ja is, volgens de republikenen: het land wenscht het reactionaire regeeringsstelsel van het persoonlijk gezag en den vice-keizer Rouher terug; terwijl het *neen* der oppositie — volgens de verklaring der regeeringsgezinde bladen — niets meer of minder beteekent dan de socialistische Republiek en de revolutie, en eenige bladen, als « *La Patrie*, » zelfs zoover gaan van te bevestigen, dat *neen* anarchie en *orstenmoord* beteekent. Niet anders strijdt men onder theologen aangaande de beteekenis van eenen tekst; en het groote publiek zag met verwondering en ontzetting dien strijd der meningen aan. Wij zouden wel eens willen weten, wat een boer in Zuid-Frankrijk, een rentenier in een van de kleine steden der provincie, of een van Erckmann en Chatrian's helden uit den Elzas, van dat plebisit denken.

Wat denkt echter de man, die het plebisit heeft uitgeschreven, aangaande zijne ware bedoeling? Welke is de meening van Olivier, en van bezadigde, ontwikkelde liberalen, als Ch. de Maxade van de *Revue des deux Mondes* en Laboulaye?

Olivier wil, gerugsteund door de Fransche democratie, het vrijheidslievende keizerrijk; en het plebisit is, volgens zijn eigene woorden, « de plechtige groefneming of het Fransche volk eenen vrijheid wenscht, die zich zonder schokken vestigt; » of het volk de vrijzinnige hervormingen der Fransche Grondwet goedkeurt. Geen volk ter wereld is zoo slecht geschikt als het Fransche, voor den republikaanschen regeeringsvorm, en het is in de hoop, dat de meerderheid der natie, door ondervinding geleerd, dit zelve zal inzien, dat het plebisit werd uitgeschreven.

Het Zwitsersche kanton Schaffhausen levert eene bijzonderheid op, die wel geschikt is om menig burger van een koning- of keizerrijk te doen waterontden.

De Regeering van dat kanton heeft uit aanmerking van den bloeienden staat der finantien, aan den grooten Raad voorgesteld om voor het volgende dienstjaar GEENE BELASTINGEN te heffen.

Ramp van Dommeldange.

Wij hebben heden volledige bijzonderheden over de schrikkelijke ramp van Dommeldange.

Een reizigerstrein, zaterdag te half negen ure 's avonds uit Luxemburg vertrokken, zich naar Merich, Eitelbrück, enz. begevende, werd in de statie van Dommeldange opgehouden.

Op de aankondiging, dat de baan vrij was, verliet een trein Luxemburg, met 40 wagons, geladen met mineralen in bestemming voor de fabriek der Maatschappij-Metz te Dommeldange-Eich. Nauwelijks was hij op de afhelling gekomen, toen de freins braken en de gang van den trein zoo buitengewoon ras werd, dat een ongeluk onvermijdelijk was.

Van in de standplaats van Dommeldange zag men het gevaar; de bedienden openden de deuren der rijtuigen en riepen: « Vlucht al die kant! » Op hetzelfde oogenblik kwam de trein met de

veertig wagons als de donder op den reizigerstrein stooten en doorsneed hem op geheel zijne lengte. De stukken hout en ijzer vlogen langs alle kanten en kwetsten veel personen, zelfs op de kani der standplaats.

Het is onmogelijk de ijselijkheid van dit drama te beschrijven. Gedurende den verleden nacht heeft men gewerkt, om de baan vrij te maken. Dertien lijken, verpletterd en aan stukken gehakt, meereendeels onkennelijk, zijn van onder de puinen getrokken; al de personen, die uit den trein niet zijn kunnen springen, zijn gedood geworden, behalve de heer Servais, burgemeester en nijveraar te Marsch, lid der Kamer en broeder van den Staatsminister van Luxemburg, die erg gekwetst is; zijne vrouw was het voorhoofd boven het rechteroog geopend. Wonderbare zaak: van het rijtuig, waarin zich de heer en mev. Servais bevonden, heeft men enkel de plaat gevonden, met de woorden: 1° *Klas*.

Ziehier de namen der dooden:

J.-P. Frantz, grondeigenaar te Schandel; Juncher, daglooner te Bivels; Nilles schrijverker te Walfordange; Weber, daglooner te Eitelbrück; Mengon, wagenmaker te Lintgen; Scholler, smid te Esch; Decker, commies te Mersch; Mergen, metsler te Steinsel; Friob, koophandelaar te Mersch; Britz, te Lintgen; Felgen, te Steinsel; Andreas, schrijnwerker te Heisdorp.

Niet al de reizigers van den trein zijn gedood geworden: een man en een kind, onder anderen zijn ongedeerd gevonden in eene soort van holte gevrijwaard door stukken van eenen waggon, die als tot welssel dienden.

Een andere reiziger, in den laatsten wagen gezeten, dit wil zeggen, in dengene welke den eersten schok bekam, werd zes meters ver geslingerd en kon ongedeerd opstaan.

Een der wreedsste episoden van dien droevigen nacht is, dat, sedert den oogenblik waarop de ontmoeting plaats greep, tot 1 uur 's morgens, men het gekerm hoorde van een der slachtoffers, die men niet bereiken kon, en den zondag morgen was die mensch dood.

De andere slachtoffers schijnen evenwel niet veel geleden te hebben, zij waren op den slag dood.

De heer en mev. Servais, bij den heer Metz gedragen, zijn buiten gevaar. Wat de gekwetsten betreft, wij kennen 't juiste getal of hun toestand niet.

De justitie en het bestuur van den spoorweg Willem-Luxemburg hebben een onderzoek geopend.

Altijd oud-nieuw.

Er is altijd oud-nieuw. Een geleerde Hindoe, Babou Rajendralala Mitra, welke door het gouvernement van Bengalen naar Orissa gezonden was, ten einde er oudheidskundige opzoekingen te doen, heeft door de gedenkteekens bewezen, dat de mode der *chignons* reeds voor twee duizend jaren onder de vrouwen der oude Arias in voege was; zij droegen haarbossen, meestal gelijkende aan den vorm der tegenwoordige *chignons*, en welke somtijds een derde grooter waren dan het hoofd.

De politie van Maestricht heeft eenen kerel aangehouden, die, in het midden van den dag, een kind van 9 jaar had gestolen, en het voor 5 fr. aan steenwerkers had verkocht.

Gelukkiglijk dat een persoon uit de stad dit arme kind ontmoette, en het terug naar zijne ouders bracht.

— Men schrijft uit Maestricht, 10 mei:

Het bestuur der registratie en domeinen alhier zal op 28 mei aanstaande in het openbaar verkoopen, het belangrijke fort St-Pieter, met een deel der daarbij behoorende gronden op den St-Pietersberg, en de onder het terrein gelegen gangen en steengroeven.

— Men schrijft uit Antwerpen, 9 mei:

Volgens men verzekert, zou de commissie der hoofdingenieurs besloten hebben aan den minister van openbare werken het leggen eener brug over de Schelde toe te laten. De heer Jamar zou dit voorstel allerbest onthaald, en beloofd hebben een wetsontwerp in dien zin naar te leggen. Men zou des te meer zeker zijn de Kamer dit wetsontwerp te zien goedkeuren, dewijl er zich twee compagnieën aanbieden om het reusachtige werk zonder de minste toelag, uit te voeren. Eene der compagnieën is diegene, welke de concessie verkregen heeft van den spoorweg Antwerpen-Eekloo. De brug zou gelegd worden op 2000 meters beneden de aanlegplaats van 't Vlaamsch-Hoofd.

— Men schrijft uit Oostende, 7 mei: Onze lezers zullen zich het mistuk huwelijk berinneren van Sidonie, van Oostende, en V. H., van Brugge. De Oostendsche poes had hare verloofde laten zitten, den dag voor het huwelijk, om met een oud lief over zee te trekken.

Het gedrag van onze Eva'sdochter kwam V. H. zoo veel te onbetamelijker voor, daar zij twee of drie weken in zijn huis logement en kost ontvangen had.

Nu, wanneer zij van hare reis terugkwam en moede was van in « *vigilant* » te rijden, kwam zij bij V. H. terug, en zonder eene uitlegging te geven of « *excuse* » te maken, vroeg zij niets anders dan om met al haar goed, toiletten, juweelen, enz., te mogen vertrekken.

« *Hola!* — zei baas V. H. — vooraleer met pak en zak te vertrekken, zult gij mij 1000 fr. betalen, of ik houd geheel uw boeltje. »

Sidonie stond paf, en ziende dat zij vader V. H. niet kon overhalen, wendde zij zich tot de justitie.

De zaak werd « *en référé* » gepleit, en de voorzitter der rechtbank besliste dat V. H. de kleederen enz. aan Sidonie zou teruggeven tegen waarborg eener som van 1000 fr. Sidonie stortte het geld, en bekwam hare toiletten.

De zaak is maandag laatst voor de burgerlijke rechtbank geroepen geweest. Na de wederzijdse pleitingen werd Sidonie veroordeeld tot het betalen aan baas V. H. de som van 350 fr. als vergoeding van onderhoud, kost, enz., voor haar en hare zuster, gedurende hun verblijf in het huis van den geopten bruidegom.

Dit is voorwaar eene wilverdiende les. Het ware immers zeer gemakkelijk nu en dan, ten huize eens jongelings te gaan inwonen, onder de belofte met hem te trouwen, en eenige weken daarna « *schampavie* » te spelen met eene oude kennis.

Zoo 't schijnt zal Sidonie nog langs eenen anderen kant gevangen worden... Zij had bij een Brugsch huurhouder menigmaal eene vigilante gehoord en zelfs in zijne herberg menige lekkere flesch gelampet. Wanneer men Sidonie de rekening, tot 100 fr. beloopende, aanbod, wilde zij het met 10 fr. effenen! Men moet bekennen, dat Oostendsche Margot een beetje te goedkoop wil geldend zijn....

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

AANZIEN TE PARIJS.

Men leest in den *Figaro*: Tegen 7 ure des avonds vormde zich eene bende schreeuwers op de kani Jemmappes en de voorstad intrekende, riep zij: « *Leve Rochefort!* Weg met Olivier! » zij kon echter geen voldoende getal aanhangers vinden en ging op de hoogte van Belleville uiteen.

Eenige dezer kerels vond men ten 11 ure voor de kazerne van *Prince Eugène*. Men schreeuwde zoo luid dat welhaast twintig man met eenen luitenant aan het hoofd buiten kwamen, om het gaandpauze zuiver te vegen. De schreeuwers hielden de *Marsillaiss* en de *Girondins* en voegden er bij: « *Leve de linie, leve Rochefort!* »

Ten 11 1/2 ure groote beweging!... Men had de horlogie gestolen van eene dame, die luider schreeuwde dan de schreeuwers. Een kokkoopman liet zijne aangename toonen er tuschen hooren: « *Ja* voor den koko; *neen* voor de schreeuwers! »

Ten 12 ure, min tien minuten, maken de *heeren* der eerste omschrijving zich meester van de lantaarn eens voddensappers, in de groepen verloren, en richten zich naar de boulevards, altijd beroemd door die soort van wandelingen. Enkel zouden de schreeuwers wat moeten varieren in hun geroep... 't Wordt verlevend.

Er waren er daar ten hoogste 50 of 60; eenige honderden nieuwsgierigen volgden en die laatste wierpen de manifesteerders allerlei schoone en lieve spotwoorden toe. De menigte zag ze voorbijgaan zonder deel te nemen aan hun pleizer.

De bende bereikt den boulevard Sebastopol, roepende naar de *Tuileries!* Maar zij keert welhaast terug en schreeuwt: naar den boulevard *Montmartre!*

Aan de *Porte St-Martin* gekomen, springen eenige moedige burgers voor de groep en willen ze tegenhouden. Een heer neemt hun de lantaarn af, die hun tot leidsvrouw dient en werpt ze op den grond. Men scheldt die burgers voor *mouchards*; men was op het punt van handgemeen te worden, toen de aandacht werd afgetrokken door een rijtuig, dat in volen draf aankam en de heesch geworden schreeuwers op den grond dreigt te werpen.

Een jong man, die de bende wilde doen terugkeeren, werd tegen een koffiehuis aangedrongen en men roept hem toe:

« — Spreek, wat hebt gij te zeggen? »

Maar op het oogenblik dat hij den mond open, versmacht men zijne woorden door het geroep: « *Weg met den stokslager! Leve Rochefort!* »

Twee vrienden slepen den protesteerder met en de bende zet haren weg voort; voor den post *Bonne nouvelle* zwijgen de huilers stil. Wat verder wordt de jonge man andermaal omringd; men jouwt en huilt. Bij een chocolaatverkooper geeft men hem eenen stoel; hij springt op denzelfde en zegt het volgende:

« — Uwe betooging bewijst dat gij niet JA hebt gestemd... Denkt gij dat ze nuttig is? Uw NEEN in de stembus was beter. Stort dus de openbare rust niet en gaat naar huis. »

Hier juicht men toe, daar schuift men. Een tweede redenaar beklimt den stoel en dringt aan, dat de bende zou uiteengaan. Maar de meeting in de opene lucht eindigt met de woorden van den derden spreker, die zingt:

« *Burgers... Moutir pour la Patrie!* De menigte zingt het lied met en zet haren weg voort naar den boulevard *Montmartre*. De bende vermindert en bepaalt zich op een twintigtal huilers. De burgers komen uit de koffiehuisen en keuren zeer ernstig die poging tot oproer af. De bende keert op hare stappen terug, onder het geroep van *Leve Rochefort!* *Leve de Republiek!*

Op de hoogte van de *carrefour Montmartre* komen een twintigtal burgers uitgeschoten, en zij jagen met eenige stokslagen, met eenige stampen en eenige oorveegen, de toekomstige oproermakers uiteen.

Op dat oogenblik — 20 minuten na 12 — komen eenige politie-agenten, gekommandeerd door eenen officier, te voorschijn; die laatste blijven pal staan bij 't zuiver keeren der straten door de burgers zelve.

Het leger heeft in zijne kazernen gestemd.

Verschillende deputatie der onverzoonbaren hebben zich vruchteloos in de kazernen van het Château-d'Eau en Courtille aangeboden. Men heeft hun den toegang belet.

Een redenaar der openbare vergaderingen, M. Français, werd aan de kazerne Château-d'Eau den toegang geweigerd. Dit ziende, riep hij uit: « *Welnu! wij zullen de wapenen op nemen!* »

Deze woorden werden door de volksmenigte toegejuicht.

Parijs, 10 mei.

De nitslagen der volksstemmingen in Algerië en der soldaten van de verre verwijderde garnizoenen zijn nog niet gekend.

Het tot heden bekomen officieel cijfer geeft 7,210,296 Ja en 1,530,610 Neen.

In het departement der Seine waren 416,215 stemmers ingeschreven; 332,294 hebben deel aan de stemming genomen; 138,406 stemmen ja; 184,344 neen; er waren 9,637 ongeldige stembriefkens.

De departementen du Nord en der Côtes du Nord, der Gironde, der Charentes, Dordogne, Finistère, Maine-et-Loire, Pas-de-Calais, Puy-de-Dôme, Sàone-et-Loire, Sarthe, Seine, Seine-inférieure en Maine, hebben de grootste meerderheid jastemmers opgeleverd.

In de oude arrondissementen der stad Parijs, telt men bijna evenveel jastemmers als neenstemmers. In zekere arrondissementen, namelijk van den Louvre, Luxemburg, Palais Bourbon, Elysée en Opéra, is het aantal der jastemmers veel grooter.

De meerderheid der neenstemmers te Parijs vindt men in de arrondissementen van Popincourt, Batignoles, Montmartre en Ménilmontant; derhalve in 't middenpunt der revolutionnaire clubs.

Ten jare 1848 hebben zich, in geheel Frankrijk, 2,527,981 kiezers onthouden; in 1851 telde men 1,716,800 onthoudingen; in 1852 nog 1,692,915.

Bij de stemming van den 8 mei 1870, zal het aantal der onthoudingen niet meer dan 800,000 zijn op de 10,416,668 ingeschrevene kiezers.

Rusland.

Te St-Petersburg is in den morgen van 7 mei, eene stoutmoedige moord gepleegd.

De prins van Arenberg, gehecht aan het militaire hof van Oostenrijk, is dezen morgen in zijn hôtél vermoord teruggevonden.

De pleger van dit afschuwelijk schelmstuk is nog niet ontdekt.

St-Petersburg, 8 mei.

Het *Zondagsblad* meldt, dat de genoemde Meury Chischkow, oud-bediende van den prins van Arenberg, verdacht de dader te zijn van de moord bedreven op den prins, aangehouden is geworden. De opgesloten loochent ondanks de voor hem gevaarlijke vermoedens die op hem rusten, de misdaad bedreven te hebben.